

gøre opmærksom paa, at da Lønningslovene af 27. Maj 1908 blev givet, var Tanken at undersøge Tjenestemændenes Forhold. Om Antallet af de Tjenestemænd, som Lovforslaget angaar, skal jeg i Parentes bemærke, at de kun er 17 Mand, og Lovforslaget betyder da finansielt set ikke meget, men for Retfærdighedens Skyld mener jeg, at det eventuelle Udvalg vilde gøre vel i at undersøge, om deres Tjeneste er en saadan, at den kan siges at optage deres meste Arbejdstid. Jeg antager, at Arbejdstiden i dette Bureau ikke er særlig lang. Saa vidt jeg kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget, er der i Bureauet ansat 2 Mand fra Centralbestyrelsen. Den ene er vist en Assistent i Handelsministeriet, og foruden den Løn, der kan tilkomme ham som Assistent i Bureauet, tillægges der ham et personligt Tillæg af 465 Kr. aarlig. Den anden, som ogsaa er ansat i Centralbestyrelsen, er kongelig udnævnt Embedsmand. Dersom jeg skulde bruge stærke Ord for min Tanke om denne Ansættelsesmaade og Lønningsmaade, vilde de maaske komme i Strid med Formandens Klokke, og jeg vil derfor kun benytte det Udtryk, at det synes mig lidet tiltalende.

Jeg vil tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister i Anledning af, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar anført, at Chefens nuværende Begyndelses- og Slutningslønning er den samme som i nærværende Lovforslag foreslaaet. Det er kun Tillæget, der er forandret, idet det før tillagdes ham hvert femte Aar, medens det nu er foreslaaet at tillægge ham det hvert tredje Aar. Jeg kan ikke se, at dette stemmer med de virkelige Forhold. I Lovforslaget staar anført en Begyndelsesløn til denne Mand paa 4,800 Kr., stigende hvert tredje Aar med 400 Kr. indtil 6,400 Kr. Nu ved jeg ikke rettere, end at denne Embedsmand har kgl. Udnævnelse og lønnes i Hænhold til Lov af 1. April 1892, og i dens § 3 staar, at han lønnes med 4,800 Kr., stigende hvert femte Aar med 400 Kr. indtil 6,000 Kr. Jeg kan ikke forstaa, at dette kan stemme med, hvad der her staar, at hans Begyndelseslønning og Slutningslønning forbliver den samme. Efter al Sandsynlighed er det mig, der har misforstaaet Sagen, men jeg vil bede den højtærede Minister om at søge at gøre mig begribeligt, hvorledes disse Ting kommer til at stemme sammen, og jeg forventer, at den højtærede Finansminister kan gøre mig det forstaaeligt.

Til Slut vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme her i Tinget.

Ivar Berendsen: Jeg skal ikke forlænge denne første Behandling med mange Minutter; selv om dette Lovforslag selvfølgelig for de paagældende er af meget stor Interesse, trænger det sig jo ikke paa dette Stadium i særlig Grad paa til Drøftelse. Ligesom den ærede foregaaende Taler gaar jeg ud fra, at Lovforslaget vil give Anledning til, at dette Tings Lønningsudvalg bliver nedsat for denne Rigsdagssamling, og de Par Ord, jeg har at sige skal da i Fortsættelse af, hvad den sidste ærede Taler sagde, kun ligesom forlænge den Linie, der fører fra dette Lovforslag gennem Lønningsudvalget til de ledende Grundsætninger for Lønningslove af denne Art.

De væsentligste og fleste Tjenestemandsgrene har efterhaanden faaet deres Lønningsforhold for saa vidt fornyet, som de paagældende Love er daterede i dette Aarhundrede, hvilket ikke vil sige det samme som, at de er meget moderne i deres Anlæg. I de sidste Aarrækker har saa de skiftende Regeringer, der understøttede af Lønningsudvalget og findende fuld Følgagtighed i dette Ting, i det væsentlige bestræbt sig for to Formaal, at faa de manglende Tjenestemandslønninger ført over i Love fra dette Aarhundrede og at faa Lønningerne saa vidt muligt bort fra Finansloven over paa særlige Love; i Forbindelse hermed staar saa Bortfaldet i vidt Omfang af Honorarer samtidig med Lønningernes Regulering. For at hjælpe med til dette har saa de forskellige Udvalg efterhaanden vænnet sig til at gøre Henvendelser til Lønningsudvalget for at erfare dette Udvalgs Mening om de Lønningssatser, der forekommer i forskellige Love om andre Forhold, og det vilde sikkert, som den sidste ærede Taler sagde, være meget formaalstjenligt, om ogsaa Finansudvalget tog sig til Vane ikke at give efter for Deputationer og Enkeltmands eller Ministres Henvendelser om at optage nye Embedsmænd paa Finansloven eller forandre Lønningssatser paa Finansloven eller indsætte Pensionsanmærkninger paa Finansloven, forinden man havde henvendt sig til Lønningsudvalget og hørt dets Mening.

Jeg vil gerne have Lov til at fremhæve et særligt Omraade, hvor det manglende Samarbejde mellem Finansudvalget og Lønningsudvalget har voldt Ulej-